

پیش بینی تعهد زناشویی بر اساس صمیمیت زناشویی، مولفه های تمایزیافتگی و اضطراب

محمد رضا کامرانی دستجردی^۱، سمیه صالحی^۲

^۱ گروه مشاوره، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد واحد تهران جنوب، مجتمع ولیعصر، تهران، ایران.

^۲ استادیار گروه روانشناسی و مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

این پژوهش با هدف انجام پیش بینی تعهد زناشویی بر اساس صمیمیت زناشویی، مولفه های تمایزیافتگی و اضطراب بود. انجام پژوهش توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری شامل تمامی کارکنان متأهل درمانگاه های دولتی ناحیه پنج منطقه دوازده شهر تهران در سال ۱۳۹۹ که ۴۰۰ نفر بودند و ۲۳۰ نفر از دو درمانگاه خاتم و ولی اله با روش نمونه برداری در دسترس- داوطلب به صورت برخط-آنلاین انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها شامل چهار پرسشنامه تعهد زناشویی آدامز و جونز (۱۹۹۷)، تمایزیافتگی خود اسکورون و فریدلندر (۱۹۹۸)، مقیاس صمیمیت زناشویی باگاروزی (۲۰۰۱) و اضطراب بک (۱۹۹۰) بود. نتایج نشان داد که بین اضطراب و تعهد زناشویی رابطه منفی معنادار وجود دارد. به این معنی که هرچقدر سطح اضطراب پایین تر باشد، تعهد زناشویی کارکنان کادر درمان در سطح بالاتری قرار دارد و بین مؤلفه های تمایزیافتگی و تعهد زناشویی و بین صمیمیت زناشویی و تعهد زناشویی رابطه مثبت معنادار وجود دارد. به این معنی که هرچقدر سطح مؤلفه های تمایزیافتگی بالاتر باشد، تعهد زناشویی کارکنان کادر درمان متأهل در سطح بالاتری قرار دارد. صمیمیت زناشویی، هم آمیختگی با دیگران از مؤلفه های تمایزیافتگی با و اضطراب سهم بیشتری در پیش بینی تعهد زناشویی کارکنان متأهل دارند.

واژه های کلیدی: اضطراب، تعهد زناشویی، تمایزیافتگی، صمیمیت زناشویی.